

NECESITATEA UNUI NOU TIP DE PEDAGOGIE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE ARHITECTURĂ / *THE PREREQUISITE FOR A NEW TYPE OF PEDAGOGY IN ARCHITECTURAL EDUCATION*

Letiția BĂRBUICĂ

Lector dr. arh. / *Assist. Prof. PhD Arch.*

letitia.barbuica@headmade.ro

Rezumat

Consider că actuala pedagogie de arhitectură este prea mult ancorată în sistemul provenit pe linia școlii de la Bauhaus și că ea ar trebui să facă un salt, similar cu cel făcut de Bauhaus la vremea sa. În cadrul atelierului de proiectare ar trebui implicați arhitecți cu practică de proiectare și voi prezenta, în acest sens, intențiile lui Nigel Coates și nou lansata London School of Architecture care își va deschide porțile în toamna anului 2015. Consider că obligativitatea deținerii unui doctorat pentru a conduce un atelier de proiectare și inexistența unei opțiuni de doctorat prin proiectare (PhD by design) cum există, spre exemplu, la prestigioasa Bartlett School of Architecture¹, privează studenții de un tip de experiență obligatorie în devenirea lor.

Sondajul OAR² cu privire la nevoile de instruire pe care le reclamă studenții nu ne pot lăsa indiferenți. Este necesară cel puțin o revizuire a curriculum-ului, în acest sens, pentru a completa o educație care să le ofere studenților flexibilitate maximă pe o piață a muncii în continuă diversificare și în care ei să poată

Abstract

I do believe that the actual pedagogy in architecture is much too much anchored in a system originated from Bauhaus school and it should jump to the next level in the same way in which Bauhaus provided a change in teaching philosophy, at the time. In the design studio architects who have a good knowledge of the architectural practices should be involved and I will present in this sense Nigel Coates London School of Architecture that will open in the autumn of 2015. I do consider that the obligation to hold a Ph.D. degree in order to teach a design studio might be detrimental in the long run for our university. The fact that there is no option of a Ph.D. by design degree as exists in other parts of the world and I mention here just the prestigious Bartlett School of Architecture¹ deny the students a type of learning experience compulsory for their becoming as architects.

The OAR questionnaire² reveals the learning elements students feel are missing and I believe we cannot stay indifferent to these information. It is a necessity to review the curriculum at least in such a way that to provide the student the maximum flexibility in a market place that

1 <http://www.bartlett.ucl.ac.uk/architecture/programmes/mphil-phd/mphil-phd-architectural-design>

2 http://www.observatorulurban.ro/assets/files/punctuale/_2014/07/brosura%20absolventi%20paginata_rev01-compressed.pdf

1 <http://www.bartlett.ucl.ac.uk/architecture/programmes/mphil-phd/mphil-phd-architectural-design>

2 http://www.observatorulurban.ro/assets/files/punctuale/_2014/07/brosura%20absolventi%20paginata_rev01-compressed.pdf

aborda o largă gamă de specializări conexe celei de arhitectură (scenografie, design de obiect, publicitate, fotografie, precum și alte meserii creative care nu au intrat încă în nomenclator)

Cuvinte cheie: pedagogie de arhitectură, practica de arhitectură, London School of Architecture, doctorat prin proiect, sondaj OAR.

FOARTE SCURT ISTORIC

Cum se predă arhitectura acum? Mă refer aici la atelierul de arhitectură. Revelația vine dacă privim în urmă la Bauhaus și la ceea ce a fost invenția lor pedagogică cea mai strălucită: atelierul (the workshop) – unde studenții acumulați cunoștințe tehnice și artistice – care este foarte similar cu atelierul de arhitectură de acum. Acest sistem este revoluționar pentru anii 1920 și este propus în contradicție cu sistemul academic al timpului. Idealul lui Gropius era să realizeze o sinteză a artelor, dar în tot egalitarismul artelor arhitectura avea un rol central, căci, ne spune el, „scopul final al creativității este de a realiza o clădire. [...] Haideteți ca împreună să ne dorim, să concepem și să creăm noile clădiri ale viitorului!”³

Atelierele erau conduse de un artist și de un *craft man* - un practician. Scopul lui Gropius era să se asigure că „...noțiunile tehnice erau completate de ambiții artistice”⁴ și în acest sens „Bauhaus a funcționat ca un laborator de experimente continue.”⁵ Dacă ne gândim bine acestea ar fi deziderate valabile și pentru atelierul de proiectare de azi: tehnică, artă, experiment. La acestea s-au adăugat noțiuni legate de contextul ur-

is increasingly diverse and in which they should be able to adapt, change and be able to address a wide range of specialities related to architecture (stage design, object design, advertising, photography or other creative jobs not invented yet).

Keywords: *pedagogy of architecture, design practice, PhD. by design, OAR questionnaire.*

VERY BRIEF HISTORY

How do we teach architecture, nowadays? I am examining here the design studio class. If one looks back to Bauhaus and what was their most brilliant pedagogical invention – the workshop, where students gained both technical and artistic knowledge - the similarity with the contemporary architecture studio comes as a revelation.

*This revolutionary way of teaching is revolutionary for 1920 and is built on contradicting the established academic system of the time. Gropius' aim was to realize a synthesis of the arts, but with all egalitarianism between the arts, architecture had a central role. His incentive was: "The ultimate aim of all creative activity is a building! [...] Let us desire, conceive, and create the new building of the future together"*³.

*The workshops were led by an artist and a craft man. Gropius purpose was to make sure that "[...] technical knowledge was complemented by artistic ambitions"*⁴ *and in this respect, "the Bauhaus worked as a laboratory for ongoing experiment"*⁵ *If you think about it these are valid goals for the architectural studio teaching today: technicality, art, experiment. To these concepts*

3 Walter Gropius, 1919 - Manifesto http://www.dmoma.org/lobby/Bauhaus_manifesto.html

4 David Frankel, (ed), *Workshops for Modernity. Bauhaus. 1919-1930*, 2009, MOMA: New York, p.16

5 Idem, p.13

3 Walter Gropius, 1919 - Manifesto http://www.dmoma.org/lobby/Bauhaus_manifesto.html

4 David Frankel, (ed), *Workshops for Modernity. Bauhaus. 1919-1930*, 2009, MOMA: New York, p.16

5 Idem, p.13

Walter Gropius
Harvard

Mies van de Rohe
Illinois Institute of
Technology

Moholy Nagy
Chicago

Fig. 1. Diseminarea ideilor Bauhaus / *Bauhaus ideas dissemination.*

ban, de impactul social, de conceptul general care ar trebui să structureze demersul arhitectural.

Față de ceea ce propunea Bauhaus unele lucruri au evoluat, altele au stagnat, dar în sine a constituit un model pedagogic la scară globală, pentru o foarte lungă perioadă de timp.

Școala Bauhaus a avut un destin destul de zburciat în care politica și războiul au jucat un rol fatidic. Dar un destin fatidic se dovedește a fi un mare noroc, în acest caz. Căci, dacă destinul i-a împins pe fondatorii școlii să părăsească Berlinul și l-a obligat pe Walter Gropius să se mute la Harvard, pe Mies van de Rohe la Illinois Institute of Technology și pe Moholy Nagy la Chicago, unde a fondat The New Bauhaus în 1937, același destin a ajutat la diseminarea la scară largă a principiilor școlii. (fig.1) Nu este de mirare că acest modus operandi, propus de școala Bauhaus, a fost adoptat la scară largă și a putut fi găsit în atelierelor școlilor de arhitectură din întreaga lume. Acest lucru s-a întâmplat și pentru faptul că Bauhaus-ul a creat nu doar o școală de gândire, ci și o școală tangibilă cu

related to the urban context, social impact, the structuring general idea of the architectural design as well as sustainability topics, were added.

Compared to what Bauhaus initially proposed some topic evolved, some stagnated, other were diversified and enriched, but overall it stayed as a global scale pedagogical model for a long time frame.

The Bauhaus School had a rather tumultuous destiny in which politics and war played a dreadful role. But a misfortune proves to be an advantage in this case as the destiny put pressure on the schools founders to leave Berlin and constrained Walter Gropius to move to Harvard, Mies van der Rohe to move to Illinois Institute of Technology and Moholy Nagy to move to Chicago where he actually founded The New Bauhaus in 1937, providing the opportunity for a wide dissemination of the school principles. (fig.1)

No wonder that the modus operandi proposed by the Bauhaus School was widely adopted and the studio class- workshop way of teaching architecture was to be founded in the universities worldwide. This was pos-

Fig. 2. Imagine din expoziția WchUTEMAS – Ein russisches Labor der Moderne, Berlin, decembrie 2014 /
Image from WchUTEMAS - Ein russisches Labor der Moderne, exhibition Berlin, December 2014.

Foto / Photo: arhiva personală / personal archive

pereți, uși și clase, unde încerca să predea ceva ce nu putea fi transmis prin sistemul clasic de *predare*. „Arta este mai presus de orice metodă; ea în sine nu poate fi predată”, ne spune Gropius în Manifest.

A fost interesant să descopăr în cadrul expoziției WchUTEMAS – Ein russisches Labor der Moderne de la Berlin din decembrie 2014 (fig.2) concomitența pedagogică dintre școala rusă de arhitectură și școala Bauhaus. Aceasta dovedește că ideile lor s-au diseminat în egală măsură și către est. Existau ateliere legate de spațiu, teme de cercetare intuitivă legate de structură, masă, echilibru. Schița de schiță în forma practică la Universitatea Ion Mincu, am găsit-o pe panourile acestei expoziții. Același lucru pot spune despre diplomă – ale cărei subiecte ar fi de avangardă și la sesiunea de diplome din 2020. (fig.3). Mai mult, la 1927 Universitatea de arhitectură de la Moscova pre-

sibile also due to the fact that Bauhaus was not only a school of thought but also a proper school with walls, doors and classrooms where it was put to the test a way of teaching the unteachable, because “Art rises above all methods; in itself it cannot be taught...” as Gropius states in the Manifesto.

It was interesting to discover the simultaneity of teaching method between the Bauhaus School and the Russian School of Architecture during the Exhibition WchUTEMAS- Ein russisches Labor der Moderne, Berlin, December 2014 (fig.2) This proves that Bauhaus teaching methods spread as well to the east. There were workshops related to architectural space, intuitive research workshops related to structure, mass and equilibrium. The way the one day sketch exercise is assigned in ‘Ion Mincu’ University is to be seen on the very walls of this exhibition. The same is to be said about the diplo-

gătea o revistă dedicată pedagogiei de arhitectură – pentru a înțelege importanța subiectului în contextul respectiv. Importanța și relevanța ar trebui să se fi păstrat. Dar ce s-a pierdut și ce s-a păstrat?

2. CE S-A PIERDUT ȘI CE S-A PĂSTRAT ?

Atelierul de arhitectură așa cum a fost gândit și implementat de Bauhaus are o valoare structurantă pentru pedagogia de arhitectură, dovadă fiind viabilitatea și flexibilitatea lui în timp.

Ce s-a pierdut:

- legătura directă cu arta (contemporană, sub toate formele ei);
- experimentul
- manualitatea și cunoștințe practice legate de celelalte arte (sticlărie, textile, metal, tipografie, multiplicare, mobilier)
- investigarea celor mai noi medii artistice - fotografia la acel moment
- a ieșit din ecuația de predare atât artistul cât și *craft-man*-ul el fiind înlocuit de îndrumătorul de atelier, profesor, arhitect cel mai adesea cu experiență practică de proiectare.

Ce s-a păstrat⁶:

- aspirațiile artistice și tehnice
- forma practică de desfășurare a atelierului
- studiul pe machetă
- manualitate legată de reprezentare grafică – desen de mână și alte forme tehnici de reprezentare grafică pe hârtie

Ce s-a adăugat în timp (și este bine că este așa):

- conceptul general care ar trebui să structureze demersul (element sincron importat și de celelalte arte)
- contextul urban

⁶ Mă refer la atelierul de proiectare ale ultimilor 5 ani, pentru a încadra în timp (strict cursurile de master UAUIM).

ma project tackling subjects that would be considered avant-garde even in the 2020 diploma session (fig.3). Even more, in 1927, the Moscow Architecture University was preparing a magazine dedicated to the architectural pedagogy. This shows the importance of the subject in the context. The importance and relevance should be kept. But what was lost and what was saved on the way?

2. WHAT WAS LOST AND WHAT WAS SAVED?

The architecture studio as designed and run by Bauhaus has a seminal value for the architectural pedagogy; its flexibility and viability over time is a standing proof.

What has been lost:

- *the direct link with the art (all forms of contemporary art)*
- *the experiment – as a general denominator*
- *the craft man ship and practical knowledge related to other arts (glass work, textile, metalworks, typography, engraving, lettering, lithography, furniture design)*
- *the craft man ship related to hand drawing*
- *investigating the latest artistic media - photography at that time*
- *from the teaching equation disappeared both the artist and the craft-man; they both are replaced by the studio tutor who is architect with different experience and background.*

What was saved⁶:

- *the artistic and technical ambitions*
- *the organizational form of the workshop*
- *the use of scale and study models*
- *the knowledge related to graphic presentation – but using contemporary tools*

What has been added over time:

- *the structuring general idea of the architectural de-*

⁶ I examine here the architectural studio classes of the previous 5 years in order to fix a time frame and I refer strictly to UAUIM master degree classes.

- impactul social
- conferința ca mod de diseminare a cunoștințelor
- redactarea cu ajutorul computerului
- prezentarea proiectului prin intermediul proiectorului⁷ (se recunoaște astfel o importanță mai scăzută mediului *hârtie* ceea ce este un punct de schimbare de paradigmă interesantă)

Ce trebuie recuperat/ actualizat:

- un nou tip de dialog cu artele contemporane
- experimentul de orice fel, inclusiv cu noile media
- investigarea celor mai noi medii artistice
- experiment, studiu, machete cu ajutorul computerului; computerul nu poate rămâne o unealtă de redactare ci trebuie transformat într-o unealtă euristică de creativitate.
- digitalizarea ca *the new craft*
- desenul de mână ca unealtă euristică și de studiu (nu de reprezentare în mod obligatoriu)

Pe lângă ceea ce a propus școala Bauhaus la început, și anume să poată fi învățat un mod de a face lucrurile - legat de tehnică, adică UN MOD DE A FACE/A WAY TO DO precum și un mod de expresie, expresivitate artistică, adică UN MOD DE EXPRIMARE/A WAY TO EXPRESS - s-a adăugat un strat foarte important, cel legat de concept, adică UN MOD DE GÂNDIRE. Se conturează astfel o triadă interesantă care poate susține un temeinic demers arhitectural.

sign, the concept (this is an important strategy and is synchronised with the other arts)

- *urban context*
- *social impact*
- *computer aided design and presentation*
- *conferences as a way of learning experience*
- *the use of the projector for the presentation⁷ (this shows a decreasing reliance of the paper presentation which is an important paradigm switch)*

What needs to be recovered / updated:

- *a new type of connection with contemporary arts*
- *any type of experiment, including ones with new media*
- *investigating the newest artistic trends*
- *study, research, models, experiments using the computer; the computer cannot remain a drafting tool but must be transformed into a heuristic tool for creativity.*
- *digitalisation as the new craft*
- *hand drawing as a heuristic and research tool, not necessary as a presentation tool.*

Besides what the Bauhaus school imagined as a pedagogical approach to architecture, namely to teach a way of making things, connected with the technicality, i.e. A WAY TO DO, as well as a language and style, i.e. A WAY TO EXPRESS another layer was added, connected with the concept behind the building, the space, its place in the city and within society, i.e. A WAY TO THINK. Thus, a triad is emerging that can support a thoroughly interesting approach for teaching architecture.

⁷ Începând cu 2013..

⁷ Starting with 2013.

Artistul conceptual Sol LeWitt explică cum această abordare poate fi „independentă față de calitățile de *craftman* ale artistului”⁸. Această observație implică o diminuare a importanței îndemănarilor artistice în raport cu cele conceptuale, acelea de a genera, urmări și transpune idei coerente și ar putea fi o explicație a diminuării interesului pentru manualitate în cadrul atelierelor de arhitectură. Această tendință explică dispariția *craftman*-ului ca îndrumător, din formula inițial propusă de Bauhaus.

Putem spune că asistăm deci la o diminuare a importanței *craft*-ului în favoarea conceptualizării, fenomen sincron cu celelalte arte.

În conferința “Artists in Industry”⁹ am arătat însă că digitalul poate fi considerat că substituie *craft*-ul: „... lucrarea încearcă să demonstreze cum conceptul de *craft*, propriu școlii Bauhaus, a migrat înspre ceea ce azi numim digitalizare; digitalizarea este *the new craft* pentru artele contemporane, printre care și arhitectura”¹⁰. Astfel, devine importantă integrarea sa în cadrul atelierului de arhitectură, în aceeași măsură în care Bauhaus-ul integra *craft*-ul atelierelor sale – lucru care nu se întâmplă în acest moment în atelierelor UAUIM.

Atelierul de arhitectură contemporan trebuie deci să-i învețe pe studenți, simultan, trei lucruri fundamentale – nu doar două cum făcea Bauhaus:

*Sol LeWitt – conceptual artist, explains how an approach like this can be dissociated by his craft man ship*⁸. This observation implies that craft man ship becomes less relevant when compared with the relevance of generating, tracking and implementing coherent ideas and the architecture studio mirrors this tendency. It can also explain why, over time, the craft-man as tutor, as initially proposed by Bauhaus, was lost.

We can thus say that we are witnessing a decrease of the importance of craft in favour of conceptualization, synchronously with other arts.

Still, the craft did not disappear. In the conference “Artists in Industry”⁹ I proved that the digital can be considered as a substitute of the craft: “..... the paper is trying to show that the Bauhaus concept craft had migrated into today’s digitization and as such, digitization is the new craft of the contemporary arts, amongst which also architecture”¹⁰ and thus proves important to be integrated in the architecture studio, in the same way in which Bauhaus integrated the craft to its studio. This is not currently happening in our studios at U.A.U.I.M.

The architecture studio should teach the student simultaneously three fundamental things – as opposed to two in the Bauhaus School- namely:

UN MOD DE A FACE + UN MOD DE EXPRIMARE + UN MOD DE GÂNDIRE / A WAY TO DO + A WAY TO EXPRESS + A WAY TO THINK

8 Sol Lewit, “Paragraphs on Conceptual Art”, în Kristine Stiles, Peter Selz (eds), *A Source Book of Artists’ Writings*, 1996, University of California Press: Berkeley, Los Angeles, London, p.822.

9 Conferința internațională găzduită de UAUIM, 1-2 nov.2012

10 Letiția Bărbuică, extras din conferința „Idealurile Bauhaus după o jumătate de secol”.

8 Sol Lewit, “Paragraphs on Conceptual Art”, în Kristine Stiles, Peter Selz (eds), *A Source Book of Artists’ Writings*, 1996, University of California Press: Berkeley, Los Angeles, London, p.822.

9 International Conference held in U.A.U.I.M. 1-2 nov.2012

10 Letitia Barbuica, excerpt from conference presentation “Bauhaus Ideals Half A Century Apart.”

GEORGI KRUTIKOW (1899–1958)
Die Stadt der Zukunft, Diplomarbeit, 1928
The City of the Future, Diploma project, 1928
 Grundriss und Schnitt der Stadt mit Skizzen, die die Formbildung der Stadt erklären
 Ground plan and section of the city with sketches that explain the formation of the city
 Bleistift, Buntstift und Tusche auf Papier
 Pencil, coloured pencil and China ink on paper

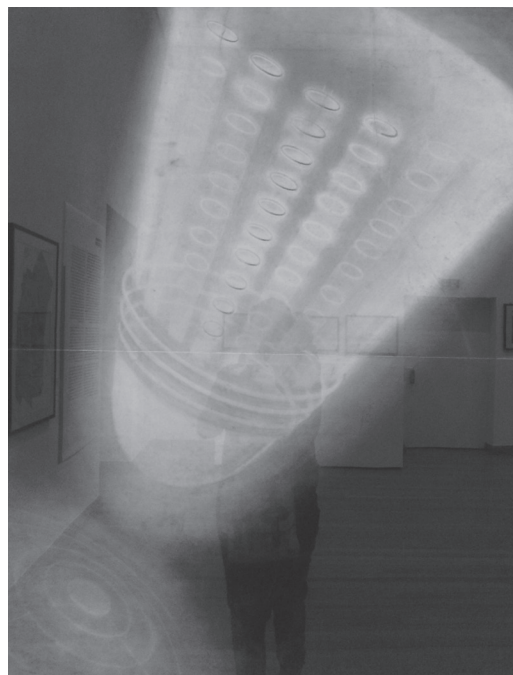

Fig.3. Proiect de Diplomă, 1928 – Orașul viitorului. Imagine din *WchUTEMAS – Ein russisches Labor der Moderne*, Berlin, decembrie 2014 /

Diploma project, Georgi Krutikow, 1928. The future city- image from WchUTEMAS- Ein russisches Labor der Moderne, Berlin, December 2014.

Foto / Photo : Arhiva personală / Personal archive

3. CERCETARE ȘI BAUHAUS

Ceea ce Bauhaus-ul a imaginat a rămas pentru mult timp o stabilă și validă metodă de lucru în cadrul „atelierului”, iar la nivelul aspirațiilor, crezurile lor nu sunt foarte îndepărtate de ale noastre: „Bauhaus a fost creat ca un laborator experimental, iar arta creată aici nu era rezultatul inspirației ci al cercetării.”¹¹ ne spune David Frankel și tot el arată că nu era vorba „numai despre experimente legate de noi materiale sau tehnici ci și despre o înțelegere științifică a subiectului uman.”¹²

11 David Frankel, (ed), *Workshops for Modernity. Bauhaus. 1919-1930*, 2009, MOMA: New York, p.18

12 Ibid, p.56

3. RESEARCH AND BAUHAUS

What Bauhaus imagined remained a stable and valid method of working within the “workshop”, for a long time; their aspirational beliefs are not very distant from ours: “Bauhaus was imagined as an experimental laboratory, with art the product not of inspiration but of research.”¹¹ we are told by David Frankel and he also pointed out that were “[...] not merely experiments with new materials and technique but also scientific understanding of human subject [...]”¹²

11 David Frankel, (ed), *Workshops for Modernity. Bauhaus. 1919-1930*, 2009, MOMA: New York, p.18.

12 Ibid, p.56

Arhitectura intră, începând de la ei, în relație directă cu cercetarea dar și cu științele umaniste precum psihologia, sociologia, antropologia, științele politice, științele comportamentale.

Vedem cum ceea ce trebuie să acopere pedagogul de arhitectură în cadrul atelierului este o sinteză și un demers bazat pe un anumit tip de cercetare. Ceea ce justifică creșterea rolului cercetării în cadrul Universității și acceptarea pe posturi didactice a celor care au susținut doctoratul făcând dovada ducerii la bun sfârșit a unei cercetări independente. Cred însă că se pierde ceva aici. Se pierde din triada anunțată anterior știința de a pune în practică, A WAY TO DO. Prin limitarea accesului pe posturi permanente a celor care nu au absolvit un doctorat în sistemul actual, cred că se pune în pericol un anumit tip de transmitere a informațiilor și cunoștințelor propriu profesiei noastre și probabil și altor profesii vocaționale.

Dacă acceptăm că obiectul de arhitectură este rezultatul unei cercetări, iar accesul la pozițiile didactice se face în baza dovedirii unor aptitudini pentru cercetare, demonstrabile în acest moment doar prin intermediul unei lucrări de doctorat, cred că trebuie deschisă oportunitatea validării unor obiecte de arhitectură exemplare, împreună cu întregul demers din spatele lor, ca rezultate ale cercetării și deci echivalente unei teze de doctorat. În acest sens există programe *PhD by design* (doctorat prin proiectare) în marile universități ale lumii: Bartlett School of Architecture- Londra, UCLA- Los Angeles, Berkeley – San Francisco, dar și în universități de importanță regională cum ar fi Edinburgh sau Sheffield.

Importanța crescândă a acestui tip de cercetare este dovedită și de existența unei conferințe dedicate anuale care, în 2016, va avea loc la Brighton.¹³

Bauhaus put a light on the relationship between architecture, research and the humanities such as psychology, sociology, anthropology, political science, behavioural science.

We can see thus that the pedagogy of architecture is a synthesis and an approach based on a certain type of research. This justifies the increasing role of research in our University and the prerequisite of having a PhD for the tutors, showing the proof that they concluded an independent research. Still, I believe something is lost here. From the 3 fundamentals thinks that the architecture studio should teach, as shown before, is lost: A WAY TO DO. By limiting the access to the tenure track teaching position to the PhD graduates, the actual system jeopardize a certain way of passing the information from one generation to another, specific to our line of work and probably to other vocational professions.

If we accept that the architectural object is the result of research and acceding to tenure track teaching openings is based on proving research skills – which at this moment can be demonstrated only through a doctorate paper, I believe that we must open the option of PhD by design – for quality architectural objects together with the whole approach behind them - as equivalents for the paper PhD. In prestigious universities this option exists at Bartlett School of Architecture- London, UCLA- Los Angeles, Berkeley – San Francisco, as well as in other prestigious regional architectural schools as the one in Edinburgh or Sheffield.

The evidence of the growing importance of this type of doctorate is the annual conference dedicated to the subject which for the year 2016 was held in Brighton.¹³

13 <http://www.phdbydesign.com/>

13 <http://www.phdbydesign.com/>

Activitatea acestei conferințe este surprinsă de *Instant Journal*¹⁴ care prezintă temele de „cercetare prin proiect” a 50 de studenți doctoranzi care prezintă sintetic demersul lor. În felul acesta se păstrează importanța experienței practice alături de cea ideatică, în pedagogia de atelier, așa cum au gândit-o, cred eu corect, inițiatorii școlii Bauhaus.

Cred că o abordare pur teoretică a arhitecturii prin intermediul unor îndrumători proveniți exclusiv pe filiera unui doctorat de tip „doctor în filosofie” nu este benefică procesului didactic de arhitectură și probabil nici altor profesii vocaționale (arte, film, teatru, muzică, sport, fotografie). Acest articol se vrea o pledoarie pentru introducerea unui tip de doctorat, doctoratul prin proiect în Universitatea de Arhitectură „Ion Mincu.” Aduc în sprijinul acestei afirmații, pe lângă precedentele care funcționează deja în marile universități și intențiile lui Nigel Coates și nou lansata London School of Architecture.

4. ALTERNATIVE ÎNDRĂZNEȚE¹⁵

Nigel Coates¹⁶ este de părere că există o polaritate în ceea ce privește pedagogia de arhitectură. Pe de o parte, o pedagogie bazată pe idei și, pe altă parte, o pedagogie bazată pe practică și cunoștințe tehnice. „...Dar în realitate cele două ar trebui puse împreună”¹⁷ ne spune Coates și subscrie acestei concluzii. De aici rezultă că pedagogii trebuie să fie pregătiți pentru

14 http://issuu.com/phdbydesign/docs/instant_journal_conference_2015_col_87e28f2124d30b

15 Audacious Alternative este titlul unui subcapitol în *Audacious Encounters* din Neil Spiller, Nic Clear (eds) *Educating Architects*, 2013, Thames & Hudson: London, p.164-165

16 În 2012, Nigel Coates a fost premiat de RIBA cu premiul Annie Spink ca semn de recunoaștere a contribuțiilor sale în domeniul educației în arhitectură. Este directorul Royal College of Art.

17 Neil Spiller, Nic Clear (eds), *Educating Architects*, 2013, Thames & Hudson: London, p.164

*The results of this conference are presented in Instant Journal*¹⁴ that informs about 50 research studies carried as PhD by design. Thus the importance of the practical experience is preserved along with the conceptual one, in the studio teaching, as it was originally thought, I think correctly, by the Bauhaus School initiators.

I think a purely theoretical approach coming through the exclusive chain of a “doctorate in philosophy” tutor is not beneficial to the educational process architecture and probably to other vocational professions (arts, film, music, dance, sport, photography).

This article is a call for introducing PhD by design option in “Ion Mincu” University as well.

Here below, to strengthen this request I introduce the recently launched London School of Architecture envisioned by Nigel Coates.

4. AUDACIOUS ALTERNATIVES¹⁵

*Nigel Coates*¹⁶ believes that there is a polarity in terms of architectural pedagogy. On the one side there is a pedagogy based on the realms of ideas and on the other side there is a pedagogy based on practicality and technical knowledge. “...But in reality architecture should bridge the two.”¹⁷ (and I support Coates’ view).

From this statement follows that all tutors in architecture should be prepared for both types of pedagogies hence their research at the doctoral level should cover both areas. The PhD by design is the research form that

14 http://issuu.com/phdbydesign/docs/instant_journal_conference_2015_col_87e28f2124d30b

15 *Audacious Alternative* is the title of one chapter from *Audacious Encounters* din Neil Spiller, Nic Clear (eds) *Educating Architects*, 2013, Thames & Hudson: London, p.164-165.

16 In 2012 Nigel Coates was awarded Annie Spink RIBA prize as a sign of appreciation to his contribution to education in architecture. He is the director of Royal College of Art.

17 Neil Spiller, Nic Clear (eds), *Educating Architects*, 2013, Thames & Hudson: London, p.164

ambele abordări și astfel cercetarea pe care aceștia o conduc la nivel de doctorat trebuie să fie o cercetare de idei dar și una tehnică, practică, dacă e să parafrzez ceea ce afirma Coates și să transpun către cercetare.

În 2012 Will Hunter a venit cu ideea înființării unui nou tip de școală de arhitectură – la nivel de master, fiind în căutarea unor rute alternative de a deveni arhitect, în contextul în care costurile școlii de arhitectură se dublase. Într-un articol din 2012 el menționează¹⁸ demersuri similare conduse de:

- Beatriz Colomina/ International Laboratory of Architecture and Urban Design
- Alan Powers / Prince's Institute
- Peter Cook , Alvin Boyarsky / International Institute of Design

Articolul lui a avut un impact important astfel că a dezvoltat un program alternativ de studiu la nivel de master, mult mai legat de practica de arhitectură, dar ancorat în ideea de experiment și cercetare în același timp. Programul său pedagogic denumit London School of Architecture (LSA) face primele înscrieri chiar în aceste zile (apr.2015)

Studentii sunt coordonați de firme de tipul celor spre care ei aspiră, un model de practică pentru următorii 5-10 ani. Ei se confruntă cu probleme reale ale Londrei pe care trebuie să le rezolve și de care să beneficieze comunitatea locală. Diferența este foarte fină, deoarece sistemul britanic are în vedere practica obligatorie care se desfășoară pe perioada unui an întreg. Așadar se atrage atenția asupra faptului că „... orice tip de proto-practică nu trebuie să se asemene cu perioada de practică; trebuie să ofere oportunitatea de a experimenta, de a lansa și testa idei fără o presiune comercială (s.n), de a gândi cum ar putea arhitectura să rezolve mai bine probleme spațiale și urbane.”¹⁹

18 <http://www.architectural-review.com/education/alternative-routes-for-architecture/8636207.article>

19 Ibidem.

equally includes them.

In 2012 , Will Hunter came up with the idea of setting up a new kind of school of architecture for the master level, in search of alternative routes given that tuition costs had doubled for the school of architecture in England. In his article from 2012 he mentions¹⁸ similar efforts led by:

- *Beatriz Colomina/International Laboratory of Architecture and Urban Design*
- *Alan Powers/ Prince's Institute*
- *Peter Cook, Alvin Boyarsky/ International Institute of Design*

His article had such a significant impact that he had developed an alternative program of study at Master level, much more tied to the practice of architecture, but rooted in the idea of experiment and research at the same time. His program called London School of Architecture (LSA) is open for enrolment these very days (April 2015). The students are guided by architects who run the firms of the kind they aspire to and their company is considered a model practice for the following 5-10 years. They face real problems that London has to solve and from which benefits the local community. This is not the substitute for the compulsory practice that the students are compulsory to carry for one year, in England. Thus he is delimiting from the fact that “any type of proto-practice shouldn't merely be just like being in practice; it should offer the opportunity to experiment, to push and test ideas away from commercial pressures, (my underline) to think how architecture might better operate as a spatial and urban problem solver. And this in turn could be of benefit to practices themselves: the ones involved in the teaching, and beyond into the profession.”¹⁹

18 <http://www.architectural-review.com/education/alternative-routes-for-architecture/8636207.article>

19 Ibidem

Terry Farrel care participă cu studioul său în proiectul LSA vede în această soluție o opțiune, dar nu o vede ca pe o soluție generală. El este de părere că – și sunt în asentimentul lui – că „O soluție universală nu este adecvată și riscă să producă soluții standard într-un moment în care trebuie să interacționăm mai bine cu o lume în continuă schimbare.”²⁰

Așadar, trebuie găsite niște soluții pedagogice flexibile și adaptabile în timp. Dacă Bauhaus a propus un sistem care s-a dovedit viabil într-o perioadă de schimbări relativ rapide, trebuie văzut în ce măsură el poate fi adus în contemporaneitate, cum poate fi făcută aceasta, prin ce interschimbări ale conceptelor sale inițiale se poate mula pe viteza de schimbare, mult mai mare, cu care avem de a face acum. În ceea ce privește atelierul de arhitectură, modul în care acesta este gândit și structurat trebuie să aibă aceeași elasticitate și multivalență.

Sondajul OAR privind Absolvenții de arhitectură pe piața muncii²¹ cu privire la nevoile de instruire pe care le reclamă studenții nu ne pot lăsa indiferenți. Este necesară o revizie a curriculum-ului pentru a completa o educație care să le ofere studenților flexibilitate maximă pe o piață a muncii în continuă diversificare și în care ei să poată aborda nu numai arhitectura din puncte de vedere și în moduri diverse, dar și o largă gamă de specializări conexe celei de arhitectură.

Terry Farrel, who is participating with his design studio in LSA, sees this solution as an option, but not a general solution ready to be implemented at large scale. He is of the opinion – and I completely agree – that “The one-size-fits-all approach is no longer appropriate and risks institutionalising students at a time when we need them to interact better with a rapidly changing world.”²⁰

Hence we have to find adaptable and flexible solutions for integrating these two opposite types of pedagogy. If Bauhaus had proposed a system that proved valid in a time of relatively rapid changes, it has to be seen whether it is possible to further adapt to contemporaneity, what changes of their initial concept are required in order to keep pace with the speed of change in the contemporary society. Speaking about the architectural studio, the way it is designed and structured must have the same elasticity and adaptability.

The poll initiated by the Romanian Order of Architects, “Graduates in Architecture on the Labour Market”²¹ regarding the educational needs the students fight for cannot be indifferent to us. A revision of the curriculum is necessary for completing education in order to offer maximum flexibility to the students on a labour market in continuous diversification in which they could approach in a diverse way and from different points of view not only architecture but a large range of specializations linked to architecture.

20 <http://www.architectsjournal.co.uk/home/news/new-london-school-of-architecture-opens-for-applications/8680125.article>, “The one-size-fits-all approach is no longer appropriate and risks institutionalising students at a time when we need them to interact better with a rapidly changing world.”

21 http://www.observatorulurban.ro/assets/files/punctuale/_2014/07/brosura%20absolventi%20paginata_rev01-compressed.pdf

20 <http://www.architectsjournal.co.uk/home/news/new-london-school-of-architecture-opens-for-applications/8680125.article>, “The one-size-fits-all approach is no longer appropriate and risks institutionalising students at a time when we need them to interact better with a rapidly changing world.”

21 http://www.observatorulurban.ro/assets/files/punctuale/_2014/07/brosura%20absolventi%20paginata_rev01-compressed.pdf

Bibliografie / Bibliography

- FRANKEL, David (ed), *Workshops for Modernity. Bauhaus. 1919-1930*, New York, MOMA, 2009
- ROAF, Susan; BARSTOW, Andrew (eds), *The Oxford Conference. A Re-Evaluating of Education in Architecture*. Boston: WIT Press, 2008.
- SIEBENBRODT, Michael; SCHÖHE, Lutz, *Bauhaus. 1919-1933. Weimar-Dessau-Berlin*. New York: Parkstone Press, 2009.
- SPILLER, Neil; CLEAR, Nic (eds), *Educating Architects, How tomorrow's practitioners will learn today*. London: Thames & Hudson, 2013.
- STEELE, Brett, "The Key Projects of the architectural School Today is the Making of the Audiences, Not Architects" în *Log 28: Stocktaking*, summer 2013, pp.87-98.
- STILES, Kristine; SELZ, Peter (eds), *A Source Book of Artists' Writings*. Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press, 1996.
- VARNELIS, Kazys, "The Education of the Innocent Eye" în *Journal of Architectural Education*, May 1988, p.212.

Webografie / Webography

- http://www.dmoma.org/lobby/Bauhaus_manifesto.html
- <http://www.phdbydesign.com/>
- http://issuu.com/phdbydesign/docs/instant_journal_conference_2015_col_87e28f2124d30b
- <http://www.architectural-review.com/education/alternative-routes-for-architecture/8636207.article>
- http://www.architectsjournal.co.uk/home/news/new-london-school-of-architecture-opens-for-applications/8680125.article_